

Załączniki do uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1979 r. (poz. 109).

Załącznik nr 1.**STAWKI OPŁATY ROCZNEJ NA OBSZARACH MIAST**

Nierolnicze tereny państwowe położone na obszarach miast		
Miasta	Strefa	
	centralna i śródmiejska	pośrednia i peryferyjna
wysokość stawki opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego za 1 m ² terenu w złotych		
powyżej 100 tys. mieszkańców	600—1400	600—1300
do 100 tys. mieszkańców	600—1300	600—1200

Załącznik nr 2.**CENY SPRZEDAŻY I STAWKI OPŁATY ROCZNEJ NA OBSZARACH WSI**

Nierolnicze tereny państwowe położone na obszarach wsi	
z urządzeniami komunalnymi	bez urządzeń komunalnych
a) Wysokość ceny sprzedaży za 1 m ² terenu w złotych	
6.000—10.000	5.000—8.000
b) Wysokość stawki opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego za 1 m ² terenu w złotych	
600—1.000	500—800

110

UCHWAŁA Nr 114 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1979 r.

w sprawie warunków zaopatrzenia gospodarstw rolnych w materiał siewny.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Sprzedaż materiału siewnego na zaopatrzenie plantacji nasiennych objętych kontraktacją następuje:

- 1) nasion zbóż, gryki, łubinu, bobiku, wyki, peluszek, grochu ogrodniczego, fasoli i bobu oraz sadzeniaków ziemniaka — po cenach skupu,
- 2) nasion pozostałych gatunków roślin rolniczych — po cenach detalicznych,
- 3) nasion pozostałych gatunków roślin ogrodniczych:
 - a) w stopniu elity — po cenach skupu,
 - b) w niższych stopniach — po cenach hurtowych nasion w danym stopniu kwalifikacji.

§ 2. Po cenach skupu następuje również sprzedaż:

- 1) nasion zbóż i sadzeniaków ziemniaka uspołecznionym gospodarstwom rolnym na planowe odnowienie materiału siewnego,
- 2) nasion bobiku, łubinu, wyki i peluszkii uspołecznionym gospodarstwom rolnym oraz rolnikom indywidualnym.

§ 3. 1. Sprzedaż nasion zbóż i sadzeniaków ziemniaka rolnikom indywidualnym na planowe odnawianie materiału siewnego następuje:

- 1) nasion zbóż w stopniu oryginału lub I odsiewu — po cenach skupu I odsiewu,
- 2) sadzeniaków ziemniaka:
 - a) w stopniu oryginału — po cenach skupu sadzeniaków klasy A,
 - b) w stopniach niższych od oryginału — po cenach skupu sadzeniaków w danym stopniu kwalifikacji, pomniejszonych o 40 zł za 1 q.

2. Ceny określone w:

- 1) ust. 1 pkt 1 stosuje się również przy sprzedaży nasion na zaopatrzenie plantacji jęczmienia browarnego objętych kontraktacją dla celów przemysłowych,
- 2) ust. 1 pkt 2 stosuje się również przy sprzedaży sadzeniaków na zaopatrzenie plantacji ziemniaków objętych kontraktacją dla celów konsumpcyjno-przemysłowych oraz na zaopatrzenie upraw nie kontraktowanych, położonych w rejonach produkcji kwalifikowanych sadzeniaków ziemniaka (rejonach zamkniętych).

§ 4. Upoważnia się Ministra Rolnictwa do ustalania w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Przewodni-

czącym Państwowej Komisji Cen specjalnych cen sprzedaży nasion roślin pastewnych i traw przeznaczonych na przesiewy w rejonach dotkniętych klęskami losowymi.

§ 5. Różnice cen powstające w przedsiębiorstwach nasieniowych (okręgowych centralach) z tytułu stosowania cen określonych w § 1 pkt 1 oraz w § 2—4 pokrywane będą z budżetu Ministerstwa Rolnictwa w trybie rozliczeń ujemnych różnic budżetowych.

§ 6. 1. Zaleca się bankom spółdzielczym udzielanie rolnikom indywidualnym kredytów na zakup materiału siewnego na planowe odnowienie oraz na uprawy ziemniaków położone w rejonach produkcji kwalifikowanych sadzeniaków ziemniaka (rejonach zamkniętych).

2. W razie odmowy udzielenia rolnikowi kredytu naczelnik gminy (naczelnik miasta i gminy, prezydent lub naczelnik miasta, naczelnik dzielnicy) może zlecić bankowi spółdzielczemu udzielenie kredytu, jeżeli nieodnowienie materiału siewnego mogłoby spowodować szkody w sąsiednich uprawach.

3. Jeżeli kredyt udzielony na podstawie zlecenia (ust. 2) okaże się nieściągalny, zostanie on wraz z odsetkami pokryty z budżetu właściwej rady narodowej.

§ 7. Minister Finansów zapewni środki na cele, o których mowa w uchwale.

§ 8. Traci moc uchwała nr 279 Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1974 r. w sprawie warunków zaopatrzenia gospodarstw rolnych w kwalifikowany materiał siewny.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Juroszewicz

111

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 lipca 1979 r.

w sprawie ustalenia największej dopuszczalnej szybkości dla niektórych rodzajów pojazdów samochodowych.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 24 ust. 7 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382, z 1974 r. Nr 23, poz. 140, z 1975 r. Nr 29, poz. 155 i z 1976 r. Nr 20, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się największą dopuszczalną szybkość na drogach publicznych poza obszarami zabudowanymi dla:

- 1) samochodów osobowych — 90 km na godzinę,
- 2) motocykli — 70 km na godzinę,
- 3) pojazdów samochodowych nie wymienionych w pkt 1 i 2 szybkość ustaloną przez właściwy organ admini-

stracji państwowej dopuszczający pojazd do ruchu na drogach publicznych, wynikającą z optymalnego zużycia paliwa, określonego w fabrycznej instrukcji obsługi, nie większą jednak niż 70 km na godzinę.

§ 2. Przepisy § 1 nie dotyczą pojazdów eksploatowanych w ramach badań i prób przeprowadzanych przez właściwe przedsiębiorstwa produkcyjne lub powołane do tego placówki naukowo-badawcze.

§ 3. Dopuszczalna szybkość ustalona indywidualnie dla pojazdów samochodowych określonych w § 1 pkt 3 powinna być oznaczona:

- 1) w dowodzie rejestracyjnym lub pozwoleniu czasowym dopuszczającym pojazd do ruchu na drogach publicznych w rubryce „adnotacje urzędowe” — przez właściwy terenowy organ administracji państwowej do-